

Dan sjećanja na žrtve Domovinskog rata i Dan sjećanja na žrtvu Vukovara i Škabrnje

Najljepše je imati djecu, jer djeca su budućnost, ona su nada u bolje sutra, vjera da će ono što slijedi zaštititi starost. Kad čovjek ima djecu, onda je sve bolje, jer kada vas svi napuste, opet vam ostaju vaša djeca.

Siniša Glavašević, hrvatski ratni novinar

Godine 1991. slomljena je herojska obrana Vukovara, a u Škabrnji je počinjen strašan zločin. Ti stravični događaji danas se obilježavaju kao uspomene koje se prenose na mlađe naraštaje kao opomena da se takvo zlo više nikada ne ponovi, ali i kao sjeme ponosa što pripadamo narodu koji je u trenutcima najvećeg straha i nesigurnosti ostvario pobjedu.

OŠ „Podrute” i ove je godine oživjela ta sjećanja, prisjećajući se događaja i ratnih zapisa, slaveći pobjedu koja je uslijedila te paleći svijeće za one koji su dali svoje djetinjstvo i svoju slobodu kako bi nama osigurali slobodu. Područna škola u Završju Podbelskom u četvrtak, 13. listopada, obilježila je ovaj spomendan, dok se to isto u matičnoj školi obilježilo dan kasnije, 14. listopada. Oba događaja organizirala je nastavnica povijesti, Ana Bešenić u suradnji s učenicima. Učenici Jan Slunjski i Nika Slunjski u područnoj školi te Nikola Vragović i Brigita Meštrić u matičnoj školi, podsjetili su učenike na žrtve Domovinskog rata, žrtvu koja je podnesena u Vukovaru i Škabrnji.

Pročitali su stravične brojeve koji svjedoče o stradavanju, a koje je zapisao hrvatski novinar Siniša Glavašević. On je svakodnevno bilježio i dokumentirao što se događalo u Vukovaru i okolici, a učenici su imali prilike čuti i njegovo posljednje javljanje. Okupljeni su pogledali i kratak film u kojem su vidjeli snimke Vukovara i okolice koji svjedoče o stradavanjima.

Nakon prisjećanja, predsjednik svakog razreda zapalio je svijeću u znak sjećanja. Nastavnica Ana Bešenić zapalila je svijeću u ime djelatnika Škole.

Žrtve Domovinskog rata te tragedija Vukovara i Škabrnje ostaju trajni podsjetnik na cijenu slobode koju danas živimo. Njihova hrabrost, patnja i nesebična žrtva utkani su u temelje hrvatske države. Zato je naša dužnost čuvati istinu, njegovati uspomene i iznova ih prenositi budućim naraštajima. Samo tako možemo osigurati da se takva stradanja nikada više ne ponove i da zahvalnost prema onima koji su dali svoj život, svoju mladost i svoje snove ostane trajno prisutna.

Za Gricka piše Zara Husajina